

Mødet genoptaget Kl. 1³⁰.

Anden Næstformand (Victor Larsen): Jeg skal herved udsætte Mødet til Kl. 2.

Mødet udsat Kl. 1³¹.

Mødet genoptaget Kl. 2.

Statsministeren (Knud Kristensen): Jeg skal herved meddele, at jeg ikke kan modtage den af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen foreslaaede Dagsorden.

Som Motivering for denne Dagsorden fremsatte det ærede Medlem den Paastand, at jeg skulde have fremsat krænkende Udtalelser over for det høje Ting. Jeg er sjældent blevet saa overrasket over noget som over en saadan Paastand. I over 20 Aar har jeg været Medlem af dette høje Ting og betragtet det som en Ære at tilhøre det, ligesom Tinget vil vide, at jeg som Statsminister nøje har villet følge den parlamentariske Praksis, som er Grundlaget for hele vort Statsliv. Det er en Selvfølge, at dette ogsaa gælder over for det sydslesvigske Spørgsmaal. Jeg har til enhver Tid erklæret og ønsker her atter over for Folketinget at understrege, at den danske Stats Politik i det sydslesvigske Spørgsmaal er udtrykt i Noten af 19. Oktober 1946 og Memorandummet af 30. Januar 1947, og det er klart, at jeg og den samlede Regering vil sætte al vor Evne ind paa at føre den i Noten angivne Politik igennem.

Edvard Sørensen: Paa de ærede Medlemmer Hr. Bertel Dahlgaards, Hr. Aksel Møllers og egne Vegne vil jeg gerne tillade mig at fremsætte følgende Paastand paa motiveret Dagsorden:

„Efter den Erklæring, som Statsministeren nu har afgivet, og som Folketinget tager til Efterretning, gaar Tinget videre i Behandlingen af Tillægsbevillingsloven“.

Formanden: Der er nu af de ærede Medlemmer Hr. Edvard Sørensen, Hr. Aksel Møller og Hr. Bertel Dahlgaard fremsat følgende Paastand paa motiveret Dagsorden:

„Efter den Erklæring, som Statsministeren nu har afgivet og som Folketinget tager til Efterretning, gaar Tinget videre i Behandlingen af Tillægsbevillingsloven“.

Ogsaa denne Paastand indgaar nu i Forhandlingen.

Hans Hedtoft: Det er sjældent, vi i den danske Rigsdag har set en Statsminister i den Situation, som vi nys saa en Statsminister i. Det kan ikke nægtes, at det maa gøre et vist Indtryk, i alle Tilfælde paa Tinget, forhaabentlig ogsaa paa den højtærede Statsminister selv, at han fra denne Plads har maattet afgive den Erklæring, han nu har afgivet.

Men jeg vil gerne om den Dagsorden, der er foreslaaet af de tre Partier, der er livgivende for Regeringen, have Lov til at sige, at vi, uanset at vi formelt ikke har det fjerneste mod dens Indhold, alligevel ikke vil stemme for den, men maa opfordre til at stemme imod den.

Aarsagen hertil er den Tinget ikke ubekendte, at vi, belært af bitre Erfaringer fra tidligere lignende Situationer, ikke har Tillid til, at den højtærede Statsminister i Ord og i Aand vil overholde den herfra afgivne Erklæring. Jeg tvivler ikke om, at den vil blive overholdt i hele den Politik, den danske Stat fører udadtil; det er klart, at Regeringen og Statsministeren i skriftlige Aktstykker og alt andet vil efterleve og overholde denne Erklæring. Men det, Striden og Diskussionen her i Landet og under denne Tillægsbevillingslovdebate har staaet om, har ikke drejet sig herom. Den har drejet sig om det urimelige i, at vi i dette Land har en Statsminister, som trods gentagne Bønner, Anmodninger, Mistillidsvota og meget andet trodsigt har ført sin egen Politik og Mening igennem. Til Gavn for hvem? Ikke for Sydslesvig. Ikke for det danske Mindretal i Sydslesvig. Ikke for Danmarks Anseelse i Udlandet — men følgende helt andre Formaal, som jeg karakteriserede i den Tale, jeg holdt her i Formiddags.

Tidspunktet er nu saa vidt fremskredet, at det vil være urimeligt at holde lange Taler, men med den Motivering, jeg her har givet, vil jeg opfordre Tingets Medlemmer til at stemme mod den af de ærede Medlemmer Hr. Edvard Sørensen, Hr. Aksel Møller og Hr. Bertel Dahlgaard foreslaaede Dagsorden.

Aksel Møller: Jeg har tidligere paa Dagen haft Lejlighed til at redegøre for vor Stilling til det sydslesvigske Spørgsmaal.